

مفهوم ایمنی در مهندسی

امیر پیمان زندی

(فوق لیسانس راه و ساختمان از دانشکده فنی دانشگاه تهران)

چکیده:

نظریه قابلیت اعتماد^۲ شاخه‌ای از تئوری عمومی احتمالات است که طی ۳۰ سال اخیر به تدریج جای خود را در علوم مهندسی باز کرده است. این نظریه چارچوبی منطقی است که با به حساب آوردن و تجزیه و تحلیل عدم قطعیت‌های ناشی از طبیعت آماری مسائل مهندسی به کمک روشهای ریاضی، امکان ارزیابی ایمنی واقعی یک سیستم را فراهم می‌سازد. در این مقاله سعی شده است که با معرفی مبانی این نظریه، مقایسه‌ای بین مفاهیم ضریب ایمنی و قابلیت اعتماد به عمل آید. اگرچه نظریه جنبه کلی دارد، برای به دست آوردن میزان ایمنی هر سیستمی که تابع فرآیندهای احتمالی باشد می‌توان آن را به کار بست، ولی به علت آنکه اصطلاحات و مثالها حداقل در چشم گروهی از خوانندگان آشنا تر باشد، سعی شده است مسائل در حوزه مهندسی عمران مطرح شوند. حوزه‌ای که به سبب سابقه طولانی تر مهندسان آن در برداشتهای یقین اندیشانه^۳، و تنوع مسائل مورد بررسیش، دیرتر از دیگر رشته‌های مهندسی بر استفاده از مزایای مفاهیم احتمال اندیشانه^۴ گردن نهاده است.

مفهوم ایمنی در مهندسی

(بانگرتی به مفاهیم متداول در مهندسی عمران)

از: امیر پیمان زندی

فهرست عناوین:

- ۱- مقدمه
- ۲- احتمال خرابی
- ۳- تئوری قابلیت اعتماد
- ۴- رابطه ایمنی با زمان
- ۵- بالابردن ایمنی سیستمها
- ۶- نتیجه گیری
- فهرست منابع

-
- 1- Safety
 - 2- Reliability
 - 3- Deterministic
 - 4- Probabilistic.

۱- مقدمه:

انسان در درون خویش و در پیرامون خود همواره در جستجوی ایمنی و اطمینان بوده است. ایمنی قبل از آنکه شاخصی برای چیزهایی که با آن سروکار داریم باشد، احساس و ملکه‌ای روانی در خود ماست. به عبارت دیگر قابلیت اعتماد مرحله‌ای از شناخت ما نسبت به چیزهاست و در ماهیت آن چیزها تغییری به وجود نمی‌آورد.

در کار مهندسی، علی‌رغم استفاده بسیاری که از مدل‌های ساده شده و مفاهیم تقریبی به عمل می‌آید، تمایل بسیاری وجود دارد که نتایج به دست آمده به عنوان دستاوردهای قطعی و دقیق علمی مطرح شوند. علوم مهندسی از یک‌نظرگاه کلی، خود شاخه‌ای از فیزیک کاربردی است. علم دقیقی که مفاهیم احتمال‌اندیشانه، دیری است در بسیاری از زوایای آن راه خود را گشوده اند.

همین تمایل تاریخی به قطعی‌انگاشتن نتیجه‌گیریها، و از طرف دیگر دل‌نگرانی از تقریبها و عدم قطعیت‌هایی که مهندس عیناً با آنها سروکار دارد، و عملاً نمی‌تواند آنها را نادیده انگارد، موجب به‌کارگیری مفهوم ضرایب ایمنی^۱ شده است.

همه مهندسان با ابهامات و اشکالاتی که عبارت "ضریب ایمنی" را احاطه کرده است آشنایی دارند. اندیشه اصلی ساده و بسیار مفید است، نسبت مقدار قابل حصول یک کمیت به مقدار محاسبه شده، و یا در بعضی مواقع اندازه‌گیری شده همان کمیت را ضریب ایمنی نام داده‌اند. هرچه این ضریب بزرگتر باشد، با آسایش خاطر بیشتری می‌توان قضاوت کرد که مقدار کمیت مورد نظر از حد تعیین شده برای آن تجاوز نخواهد کرد.

مقدار قابل حصول یا ظرفیت^۲ را با C و مقدار محاسبه شده یا نیاز^۳ را با D نمایش می‌دهیم. بنابراین ضریب ایمنی از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$FS = \frac{C}{D} \quad (1)$$

یکی از زمینه‌های رایج استفاده از ضرایب ایمنی در مهندسی ساختمان، مورد تنشهای داخلی یک عضو سازه‌ای است. فرض می‌شود با دستیابی به ضرایب ایمنی که به مقدار کافی از واحدها بیشتر باشند، می‌توان احتمال تجاوز تنشهای واقعی از تنشهای محاسبه شده، و احتمال وقوع خرابی را در تنشهایی پایین‌تر از تنش مجاز^۴، منتفی ساخت.

در محاسبات بدون ضریب ایمنی همیشه احتمال آن وجود دارد که به علت فرضیاتی که در مدل کردن و محاسبه به‌کار گرفته شده، یا بارهایی که احیاناً به حساب نیامده‌اند، تنشهای واقعی از مقادیر محاسبه شده بیشتر شوند، یا به علت ناسالم بودن مصالح یا عواملی که در انتخاب تنش مجاز مدنظر نبودند، تنش مجاز واقعی از مقدار انتخاب شده کمتر باشد.

اگر مهندس، دستورالعمل دقیقی برای تعیین مقدار قابل حصول کمیت مورد نظر (ظرفیت)، تعریف و برآورد مقدار لازم برای کمیت مورد نظر (نیاز) و انجام محاسبات، در دست داشته‌باشد، و قدم به قدم مطابق آن رفتار کند، ضریب ایمنی که به این نحو محاسبه می‌شود، هیچ ابهامی در بر ندارد. اگرچه بعداً ملاحظه خواهید کرد که این عدد نیز به خودی خود اطلاع کمی درباره احتمال وقوع خرابی در اختیار می‌گذارد.

ولی در محاسبات مهندسی خصوصاً "شاخه‌های پرابهام تر آن مانند مهندسی ژئوتکنیک، چه در انتخاب ظرفیت، و چه در تعیین نیازها گام‌هایی که باید برداشت کامل" مشخص شده‌اند و نه همه طراحان به روشی هماهنگ عمل می‌کنند. برای مثال در تعیین مقاومت یک شیروانی خاکی معمولاً "تعدادی آزمایش بر روی خاک محل انجام گرفته، نتایج آن در اختیار طراح گذارده می‌شود. بعضی از مهندسان از مقاومت‌های اندازه‌گیری شده، میانگین می‌گیرند در صورتی که بقیه محافظه کارانه ترین مقدار اندازه‌گیری شده را انتخاب می‌کنند. به علاوه یک مهندس ممکن است برای کارهای مختلف روشهای متفاوتی در پیش گیرد. بنابراین یک شیروانی خاکی که برای لغزش آن ضریب اطمینان ۱/۵ گزارش شده، ممکن است در واقع دارای حاشیه ایمنی* ۵/۵ کوچکی باشد، در صورتی که شیروانی دیگری با همین ضریب

1- Safety Factor

2- Capacity

3- Demand

4- Allowable Stress

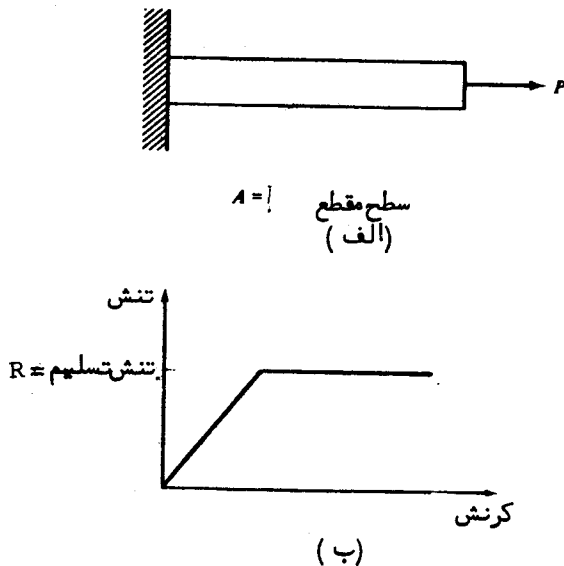
5- Safety Margin

* مفهوم حاشیه ایمنی در ذیل رابطه ۲ بیان شده است.

به نتیجه‌گیریهای نادرستی منجر می‌شود که ظاهراً "بر اساس روشهای صحیح، و اطلاعات بی‌نقص بنا شده‌اند. قبل از پرداخت به مبانی نظریه قابلیت اعتماد لازم است که با مفهوم احتمال خرابی، شکست، یا از کار افتادن، و ارتباط آن با ضریب ایمنی آشنا شویم.

۲- احتمال خرابی^۱

چنانکه در بخش قبل ملاحظه کردید از کار افتادن، یا خرابی جزء تعریف قابلیت اعتماد است، همین دلیل تعریف دقیق ضوابط و شرایط خرابی، اولین گام از هر نوع تحلیلی به منظور تعیین قابلیت اعتماد است.

شکل ۱ - مثال فرضی

اطمینان می‌تواند در برابر خرابی کاملاً "ایمن باشد" [مرجع ۳] شاخه‌ای از تئوری احتمالات، به نام "نظریه قابلیت اعتماد"^۱ چارچوبی متین و منطقی برای به حساب آوردن موارد عدم قطعیت در ظرفیت و نیاز، در اختیار می‌گذارد.

نظریه قابلیت اعتماد همچنین چشم‌انداز اختیار روشی سیستماتیک را در انتخاب ضریب ایمنی مناسب برای دسته‌ای از موارد استفاده خاص فراهم آورده است.

قابلیت اعتماد مقیاسی است که با آن می‌توان توانایی هر قسمت و یا کل یک وسیله، مصنوع، و یا سیستم را، برای کارکردن بدون از کار افتادن، در تحت شرایطی که برای آن در نظر گرفته شده با این مقیاس سنجید.

یکی از بهترین تعریفهایی که برای قابلیت اعتماد داده شده چنین است: "قابلیت اعتماد، احتمال عملکرد با کفایت یک سیستم، در تحت شرایط کاری از پیش تعیین شده، و برای مدت زمانی معین است".*

همین تعریف مشخص می‌کند که قابلیت اعتماد همیشه معرف نوعی احتمال است که بین عملکرد سیستم، با آنچه در عمل از آن انتظار می‌رود، نوعی ارتباط برقرار می‌سازد. در مورد یک ساختمان عظیم فولادی این ارتباط مسائل کوچکی مانند زنجیره‌های کوتاه جوش، ناشاقولیه‌های جزئی، و خوردگی محیط را نیز در برمی‌گیرد. هر مصنوع یا قسمتی از آن را که با این مقیاس ایمن ارزیابی شود، می‌توان گفت که خوب ساخته شده است.

از آنجا که قابلیت اعتماد یک مفهوم احتمال اندیشه‌آمیز است، محاسبه آن نیز محتاج روشهای آماری** و ریاضیات کاربردی است. ولی در همین جا باید اشاره کرد که روشهای ریاضی رانباید به کلی جانشین استدلال منطقی ساخت. یک برخورد آماری کور، بدون توجه به آنچه عقل سالم حکم می‌کند،

1- Reliability Theory

2- Probability of Failure

* این تعریف از موسسه ملی هوافضایی آمریکا (NASA) است.

** برای استفاده بهتر از مطالب بخشهای بعدی آشنایی مقدماتی با تئوری احتمالات و آمار ریاضی لازم به نظر می‌رسد. مرجع شماره ۶ برای کسب این آشنایی جهت مهندسان عمران بسیار مناسب است. از کتابهای عمومی بسیاری که در زمینه آمار و احتمالات وجود دارند به فارسی جلد اول کتاب آمار تالیف توماس اچ دوناکات و رافلد جی دوناکات ترجمه دکتر محمد رضا مشکانی را می‌توان توصیه کرد.

† واژه Failure که در اینجا خرابی ترجمه شده است، مبین هر وضعیتی است که به هنگام وقوع آن طرح بتواند مقاصدی را که از آن انتظار می‌رود برآورده سازد. "کارافت" برگردان دیگری برای این واژه است.

متغیر تصادفی F هم دارای تابع توزیع چگالی هنجار خواهد بود زیرا ترکیب خطی از دو متغیر تصادفی هنجار است. از نوشتن روابط ریاضی می توان نتیجه گرفت.

$$\bar{F} = \bar{R} - \bar{S} \quad (۵)$$

و

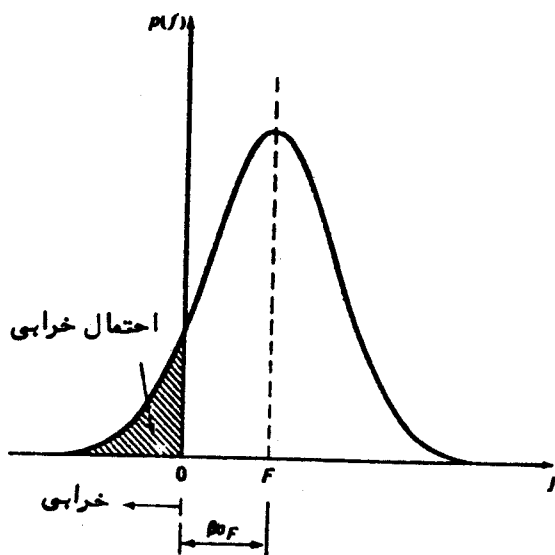
$$\sigma_F^2 = \sigma_R^2 + \sigma_S^2 \quad (۶)$$

بنابراین تابع توزیع چگالی احتمال F به این صورت بیان می شود

$$p(f) = \frac{1}{\sigma_F \sqrt{2\pi}} \exp \left\{ -\frac{1}{2} \left(\frac{f - \bar{F}}{\sigma_F} \right)^2 \right\} \quad (۷)$$

همان طور که در شکل ۲ به نمایش درآمده، چون خرابی زمانی اتفاق می افتد که F کوچکتر یا مساوی صفر باشد، احتمال خرابی را می توان به این صورت بیان کرد [مرجع ۲]:

$$P_f = \Pr [F \leq 0] = \int_{-\infty}^0 p(f) df \quad (۸)$$

شکل ۲ - احتمال خرابی

برای شروع بحث در مورد احتمال خرابی، مورد خاصی را در نظر می گیریم برای مثال عضو سازه ای شکل ۱ تحت بارگذاری تصادفی قرار گرفته است. میانگین^۱ و انحراف معیار^۲ بار معلوم و به ترتیب مساوی \bar{P} و σ_P می باشند. بار وارده موجب ایجاد تنش می شود که اگر مقطع عضو دارای مقدار قطعی (غیر احتمالی) A باشد با متغیری تصادفی^۳ مانند S بیان می شود، که میانگین آن $\bar{S} = \frac{\bar{P}}{A}$ و انحراف معیار آن $\sigma_S = \frac{\sigma_P}{A}$ است.

فرض کنید که منحنی رفتار (تنش تغییر شکل نسبی) مصالح تشکیل دهنده عضو مانند شکل ۱ - ب و تنش تسلیم مصالح، متغیری تصادفی مانند R دارای میانگین و انحراف معیار معلوم \bar{R} و σ_R باشد. اگر در این جا وازه خرابی را، که در حالت کلی به معنی نقصان و کاستی امکان انجام وظیفه، یا عدم توانایی در برآورده ساختن انتظار از طرح است، به تجاوز تنش ناشی از بار وارده، نسبت به تنش تسلیم مصالح تعبیر کنیم، خرابی وقتی رخ خواهد داد که:

$$S \geq R$$

اگر متغیر تصادفی F را به شکل زیر تعریف کنیم:

$$F \equiv R - S \quad (۲)$$

خرابی موقعی رخ خواهد داد که F کوچکتر یا مساوی صفر باشد. متغیر تصادفی F را حاشیه ایمنی نامیده اند [مرجع ۲]. حالت خاصی را در نظر بگیرید که R و S دارای توابع توزیع چگالی احتمال هنجار و مستقل^۴ از یکدیگر باشند. بسیاری از متغیرهای اندازه گیری شده در علوم مهندسی دارای تابع توزیع احتمال هنجار ناقوسی شکل اند، و فرض استقلال R و S نیز در اکثر موارد به واقعیت نزدیک است در آن صورت توابع زیر معرف توزیع چگالی احتمال متغیرهای بالا خواهند بود.

$$p(s) = \frac{1}{\sigma_S \sqrt{2\pi}} \exp \left\{ -\frac{1}{2} \left(\frac{s - \bar{S}}{\sigma_S} \right)^2 \right\} \quad (۳)$$

$$p(r) = \frac{1}{\sigma_R \sqrt{2\pi}} \exp \left\{ -\frac{1}{2} \left(\frac{r - \bar{R}}{\sigma_R} \right)^2 \right\} \quad (۴)$$

1- Mean

2- Standard Deviation

3- Random Variable

4- Normal Density Distribution Function

برای روشن تر شدن ارتباط میان احتمال خرابی و ضریب ایمنی، شکل ۴ الف را که نمایش دهنده منحنی‌های توزیع چگالی احتمال برای ظرفیت و نیاز واقعی است ملاحظه کنید. اگر مقدار نیاز واقعی x باشد احتمال آن وجود دارد (و این احتمال با سطح‌ها شور خورده به نمایش درآمده است) که ظرفیت واقعی از نیاز کمتر باشد، و یا به عبارتی خرابی رخ دهد، در همین جا این نکته قابل تذکر است که اگر مقدار محاسباتی تغییرهای تصادفی C و D را محتمل‌ترین مقدار آنها در نظر بگیریم، چنانکه در شکل نیز مشخص است ضریب ایمنی مرکزی، عددی در حدود $2/8$ می‌شود که مقدار عددی نسبتاً بالایی است. اگر C و D از یکدیگر مستقل باشند سهم وقوع D را در فاصله x و $x+dx$ در احتمال خرابی می‌توان به شکل زیر بیان کرد.

$$\Pr [x \leq D \leq x+dx] \cdot \Pr [C < x] = p_D(x) \cdot \Pr [C < x] \quad (10)$$

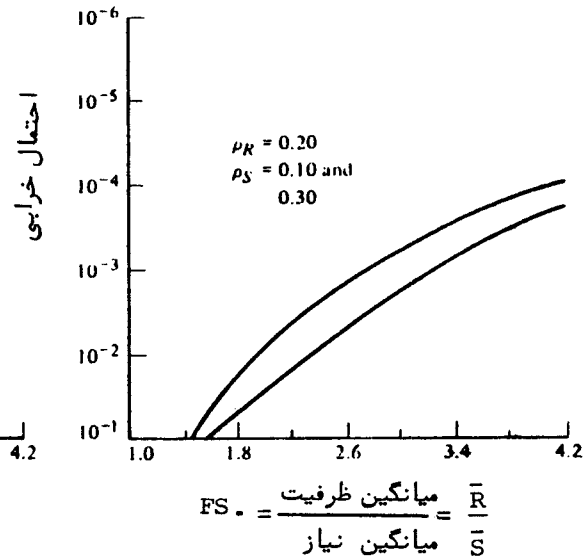
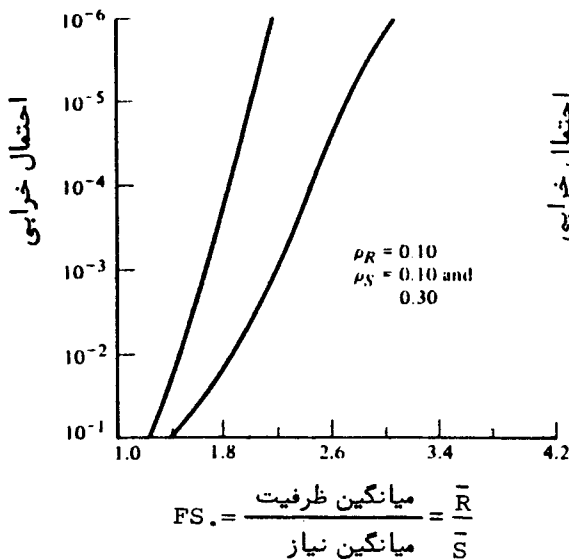
شکل ۳ مقادیر محاسبه شده احتمال خرابی را برای ترکیب‌های مختلف ضرایب پراکندگی^۱ و ضرایب ایمنی مرکزی^۲ مختلف، به دست می‌دهد. ضریب پراکندگی متغیرهای S و R به ترتیب برابرند.

$$\rho_S = \frac{\sigma_S}{\bar{S}}, \quad \rho_R = \frac{\sigma_R}{\bar{R}}$$

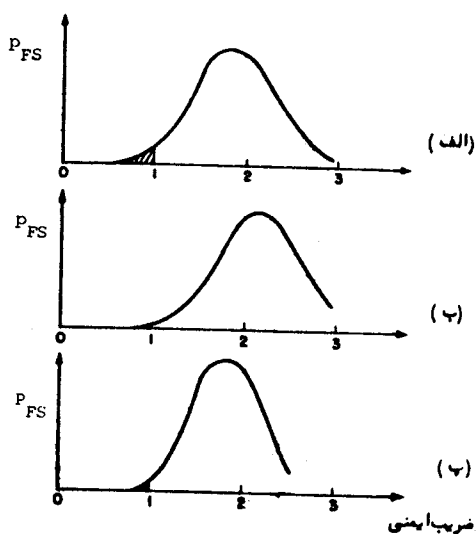
ضریب ایمنی مرکزی نسبت میانگین‌های ظرفیت و نیاز است و در اینجا به صورت $\frac{\bar{R}}{\bar{S}}$ (میانگین مقاومت مصالح به میانگین تنش‌های وارده) بیان شده است. در حالت کلی:

$$FS_o = \frac{\bar{C}}{D} \quad (9)$$

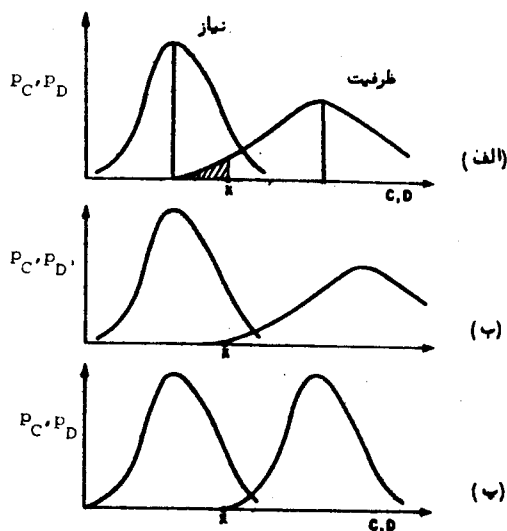
در شکل ۳ مشاهده می‌شود که $0/1$ اختلاف در ضرایب پراکندگی، با یک ضریب ایمنی مرکزی ثابت چه اثر تعیین‌کننده‌ای بر روی احتمال خرابی خواهد گذاشت به طور مثال احتمال خرابی به ازای ضریب ایمنی $2/2$ می‌تواند بین 10^{-6} و 10^{-2} متغیر باشد که اولی برای کارهای مهندسی، احتمالی بسیار دور، و دومی احتمالی بسیار نزدیک است.

شکل ۳ - احتمال خرابی برای توابع R و S هنجار [مرجع ۲]

شکل ۵الف) منحنی توزیع چگالی احتمال ضریب ایمنی
ب) کاهش احتمال خرابی بوسیله ازدیاد اختلاف
در میانگین ها، پ) کاهش احتمال خرابی بوسیله کاهش عدم
قطعیت در ظرفیت. [مرجع ۱]

شکل ۲- الف) رویهم افتادگی منحنی های توزیع احتمال
ظرفیت و نیاز پ) کاهش احتمال خرابی بوسیله ازدیاد اختلاف
در میانگین ها، ب) کاهش احتمال خرابی بوسیله کاهش عدم
قطعیت در ظرفیت [مرجع ۱]

شکل های ۴ - ب و ۴ - پ تاثیر اعمال فوق بنمایش می گذارد.

اطلاعاتی را که بدین طریق از منحنی های توزیع ظرفیت و نیاز به دست می آید می توان برای دست یافتن به منحنی توزیع ضرایب ایمنی واقعی مانند شکل ۵ الف به کار برد. در این حالت احتمال خرابی یا P_F ، مساوی سطح زیرین قسمتی از این منحنی توزیع جدید است، که در سمت چپ $FS=1$ قرار دارد. با این نحوه نمایش به خوبی درمی یابیم که با ازدیاد ضریب ایمنی مرکزی، (شکل ۵ - ب) و یا کاهش پراکندگی در منحنی توزیع ظرفیت (شکل ۵ - پ) احتمال خرابی تاچه حد کاهش خواهد یافت. در این مرحله سوالی مطرح می شود که پاسخ به آن ممکن است بسیاری از پیش فرضهای ما را درهم بریزد. سوال این است که، آیا ضریب ایمنی کوچکتر یا مساوی ۱ به مفهوم حتمی بودن خرابی است؟ یا مفاهیمی که در این بخش با آنها آشنا شدیم باید اول به این پرسش پاسخ داد که این ضریب ایمنی چگونه به دست آمده است؟ آیا

با انتگرال گیری روی تمام مقادیر ممکن برای نیاز، احتمال کل خرابی، P_F به دست می آید.

$$P_F = \int p_D(x) \cdot P_x [C < x] dx \quad (11)$$

عبارت اول زیر انتگرال تابع توزیع چگالی احتمال نیاز^۱، و دومین عبارت تابع توزیع تجمعی ظرفیت^۲ است. بنابراین P_F با مقدار رویهم افتادگی منحنی های توزیع نیاز و ظرفیت، متناسب است. (ولی مساوی سطح این رویهم افتادگی نیست). هر عملی که این رویهم افتادگی را کاهش دهد باعث پایین رفتن احتمال خرابی می شود. به طور مثال ازدیاد فاصله بین میانگین دو منحنی توزیع که همان بالا بردن ضریب ایمنی مرکزی است، و یا کاهش پراکندگی در هر دو و یا یکی از توابع توزیع، که معادل به کارگیری مصالح کنترل شده و روشهای دقیق تعیین و بحساب آوردن بارها است، احتمال خرابی را کاهش می دهد.

1- Probability Density Distribution Function for Demand

2- Cumulative Distribution Function of Capacity

در طراحی به روش ضرایب بار^۴، می‌توان ملاحظه کرد*.

۳- تئوری قابلیت اعتماد

اگر متغیرهای تصادفی ظرفیت و نیاز هردو از توزیع هنجار تبعیت کنند انتگرال رابطه ۱۱ را می‌توان معادل رابطه زیر دانست (P_F همان احتمال خرابی است).

$$P_F = 1 - \Phi(\beta) \quad (12)$$

که

$$\beta = \frac{\bar{C} - \bar{D}}{\sqrt{\sigma_C^2 + \sigma_D^2}} \quad (13)$$

که در رابطه فوق \bar{C} و \bar{D} مساوی میانگین ظرفیت و نیاز بوده، σ_C و σ_D انحراف معیار این دو متغیر تصادفی اند. Φ ، معرف تابع توزیع تجمعی هنجار استاندارد (تابع توزیع تجمعی متغیری با میانگین صفر و انحراف معیار واحد) است که مقادیر آن را می‌توان از جدول شماره ۱ به دست آورد. متغیر β را معمولاً "شاخص قابلیت اعتماد" می‌نامند. اگر ظرفیت و نیاز هردو توزیعی به صورت لوگ هنجار^۵ داشته باشند رابطه ۱۲ باز صادق است ولی مقدار β به شکل زیر بیان می‌شود.

$$\beta = \frac{\ln \left[\frac{\bar{C}}{\bar{D}} \sqrt{\frac{1+\rho_D^2}{1+\rho_C^2}} \right]}{\sqrt{\ln(1+\rho_D^2)(1+\rho_C^2)}} \quad (14)$$

که ρ_C و ρ_D به ترتیب ضرایب پراکندگی ظرفیت و نیازند. در عمل، هر چند که ظرفیت و نیاز دارای توزیع لوگ هنجار باشند، به شرط اینکه $\rho_C < 2/5$ باشد و ρ_D چندان بزرگ نباشند،

میانگین ظرفیت بر میانگین نیاز تقسیم شده است و یا در جهت محافظه کاری حد پایین ظرفیت بر حد بالای نیاز تقسیم شده است؟ به طور کلی می‌توان گفت که ضریب ایمنی کمتر از واحد لزوماً به معنی خرابی نیست. چه بسا با وجود کوچک بودن ضریب ایمنی، احتمال خرابی در حد قابل قبولی باقی بماند. تنها حکم کلی که می‌توان صادر کرد این است که ضریب ایمنی به هر طریق که به دست آمده باشد، کاهش آن باعث افزایش احتمال خرابی می‌شود. با تحلیل احتمال خرابی به روشی که قبلاً ذکر شد، امکان قبول خطرهای حساب شده^۱ در بسیاری از کارهای مهندسی خصوصاً^۲ آنها که جنبه موقت دارند، یک بررسی اقتصادی ممکن است استفاده از ضرایب ایمنی کوچکتر از واحد را توجیه کند.

جهت گیری کلی که امروزه در مهندسی به چشم می‌خورد، سعی در متناسب ساختن احتمال خرابی قسمتهای مختلف یک طرح است. به طور مثال در طراحی یک ساختمان، طراح با تکیه بر تجربیات گذشته ای که انواع مصالح و سیستمهای ساختمانی و بارهای وارد بر ساختمان وجود دارد، تلاش می‌کند با انتخاب ضرایب ایمنی مختلف برای هر یک از عوامل فوق، احتمال خرابی اجزای مختلف را، با در نظر داشتن عدم قطعتهای ذاتی موجود در این اجزا، به یکدیگر نزدیک کند. این نظر از لحاظ ایستایی ساختمان موجه، و از حیث اقتصادی راه حلی نزدیک به بهینه است. برای این منظور به طور مثال در طراحی پی، ضریب ایمنی ۳ در طراحی اعضای اسکلت فولادی ساختمان، ضریب ایمنی ۱/۷، و در طراحی اتصالات اسکلت، ضریب ایمنی ۲ به کار گرفته می‌شود تا احتمال خرابی تمام این اجزاء تقریباً مساوی شود.

تعمیم مفهومی را که در این مثال مطرح شد، در آیین نامه های جدید ساختمانی به شکل ضرایب ایمنی جزئی^۳ در طراحی به روش حالت های حدی^۴، و ضرایب بار چند گانه

* هر کدام از این عبارات مبنای یکی از فلسفه های طراحی سازه است، که امروزه در مورد انواع مصالح و ساختمانها به کار گرفته می‌شوند. برای آشنایی بیشتر با این فلسفه‌ها می‌توان به کتابهای طراحی سازه مراجعه کرد.

- 1- Calculated Risk
- 2- Partial Safety Factors
- 3- Limit State Design Method
- 4- Load Factor Design Method

- 5- Reliability Index
- 6- Log-Normal

اطلاع بدنباشد که به مقادیر نمونه ای که معمولاً در مهندسی عمران قابل قبول اند اشاره ای کنیم [مرجع ۲]:

برای خرابی از نظر مقاومت (کسیختگی):

$$P_F = 10^{-4}, \beta \approx 3.5$$

برای خرابی از نظر قابلیت بهره برداری:

$$P_F = 10^{-2}, \beta \approx 2.0$$

با استفاده از روابط ۱۲ و ۱۳ می توان به تخمینهای خیلی خوبی برای P_F دست یافت. برای مقادیر β در این حدود، P_F به تابع توزیع زیاد حساس نیست. بنابراین شاخص قابلیت اعتماد، β ، پارامتر و معیار کارآمدی برای مشخص ساختن میزان ایمنی است.

تذکر این نکته ضرورت دارد که برای مقادیر بزرگ β ،

P_F کاملاً "به شکل دقیق توزیع، حساس است."

اگر چه مشخص ساختن مقادیر قابل قبول P_F و β خارج از حدود صلاحیت این متن است، ولی شاید از نظر

β	0.00	0.01	0.02	0.03	0.04	0.05	0.06	0.07	0.08	0.09
0.0	0.5000	0.5040	0.5080	0.5120	0.5160	0.5199	0.5239	0.5279	0.5319	0.5359
0.1	0.5398	0.5438	0.5478	0.5517	0.5557	0.5596	0.5636	0.5675	0.5714	0.5753
0.2	0.5793	0.5832	0.5871	0.5910	0.5948	0.5987	0.6026	0.6064	0.6103	0.6141
0.3	0.6179	0.6217	0.6255	0.6293	0.6331	0.6368	0.6406	0.6443	0.6480	0.6517
0.4	0.6554	0.6591	0.6628	0.6664	0.6700	0.6736	0.6772	0.6808	0.6844	0.6879
0.5	0.6915	0.6950	0.6985	0.7019	0.7054	0.7088	0.7123	0.7157	0.7190	0.7224
0.6	0.7257	0.7291	0.7324	0.7357	0.7389	0.7422	0.7454	0.7486	0.7517	0.7549
0.7	0.7580	0.7611	0.7642	0.7673	0.7703	0.7734	0.7764	0.7794	0.7823	0.7852
0.8	0.7881	0.7910	0.7939	0.7967	0.7995	0.8023	0.8051	0.8078	0.8106	0.8133
0.9	0.8159	0.8186	0.8212	0.8238	0.8264	0.8289	0.8315	0.8340	0.8365	0.8389
1.0	0.8413	0.8438	0.8461	0.8485	0.8508	0.8531	0.8554	0.8577	0.8599	0.8621
1.1	0.8643	0.8665	0.8686	0.8708	0.8729	0.8749	0.8770	0.8790	0.8810	0.8830
1.2	0.8849	0.8869	0.8888	0.8907	0.8925	0.8944	0.8962	0.8980	0.8997	0.90147
1.3	0.90320	0.90490	0.90658	0.90824	0.90988	0.91149	0.91309	0.91466	0.91621	0.91774
1.4	0.91924	0.92073	0.92220	0.92364	0.92507	0.92647	0.92785	0.92922	0.93056	0.93189
1.5	0.93319	0.93448	0.93574	0.93699	0.93822	0.93943	0.94062	0.94179	0.94295	0.94408
1.6	0.94520	0.94630	0.94738	0.94845	0.94950	0.95053	0.95154	0.95254	0.95352	0.95449
1.7	0.95543	0.95637	0.95728	0.95818	0.95907	0.95994	0.96080	0.96164	0.96246	0.96327
1.8	0.96407	0.96485	0.96562	0.96638	0.96712	0.96784	0.96856	0.96926	0.96995	0.97062
1.9	0.97128	0.97193	0.97257	0.97320	0.97381	0.97441	0.97500	0.97558	0.97615	0.97670
2.0	0.97725									
2.1	0.98214									
2.2	0.98610									
2.3	0.98928									
2.4	0.99180									
2.5	0.99379									
3.0	0.99865									
3.5	0.999767									
4.0	0.9999683									
4.5	0.9999966									
5.0	0.99999971									
5.5	0.999999981									

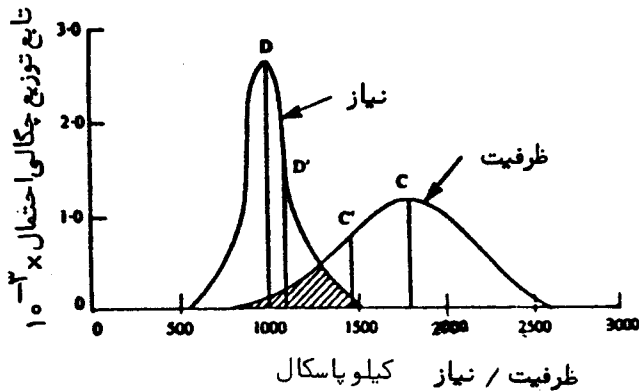
(شاخص قابلیت اعتماد)

β	2.32	3.09	3.72	4.27	4.75	5.20	5.61	6.00	6.36	6.71
P_F	10^{-2}	10^{-3}	10^{-4}	10^{-5}	10^{-6}	10^{-7}	10^{-8}	10^{-9}	10^{-10}	10^{-11}

(احتمال خرابی)

جدول شماره ۱: مقادیر تابع توزیع تجمعی احتمال (ϕ)، برای مقادیر مختلف β [مرجع ۲]

کیلوپاسکال باشند، محاسبه کنید. مقادیر محافظه کارانه D, C به ترتیب $D'=1100, C'=1450$ کیلوپاسکال اند [مرجع ۴].

شکل ۶ - مدل ظرفیت - نیاز (مثال ۱)

حل:

$$FS_0 = \frac{\bar{C}}{\bar{D}} = \frac{1750}{1000} = 1.75 \quad (\text{ضریب ایمنی مرکزی})$$

$$FS = \frac{C'}{D'} = \frac{1450}{1100} \approx 1.32 \quad (\text{ضریب ایمنی متعارف})$$

با استفاده از رابطه ۱۳ شاخص قابلیت اعتماد را

بدست می آوریم:

$$\beta = \frac{\bar{C} - \bar{D}}{\sqrt{\sigma_C^2 + \sigma_D^2}} = \frac{1750 - 1000}{\sqrt{300^2 + 150^2}} = 2.23$$

از جدول شماره ۱ داریم:

$$R = \phi(2.23) = 0.987 = 98.7\%$$

مقدار بالا قابلیت اعتماد مدل است

$$P_f = 1 - 0.987 = 0.013$$

به عبارت دیگر احتمال خرابی P_f برابر ۱/۳ درصد است.

حال که احتمال خرابی را شناختیم و روش محاسبه آن را در دو حالت خاص دیدیم تذکر این نکته ضروری است که در حالت کلی، تمام متغیرها دارای توابع توزیع هنجاری یا لوگ هنجاری نیستند* لذا باید به روشی کلی جهت محاسبه احتمال خرابی دست یافت.

در رابطه ۱۲ دیدیم که احتمال خرابی در حالت کلی

با انتگرال زیر بیان می شود.

$$P_f = \int_{-\infty}^{+\infty} P_D(x) \cdot P_C(x) dx \quad (15)$$

همین رابطه را می توان به شکل زیر بیان کرد

$$P_f = \int_{-\infty}^{+\infty} P_C(x) [1 - P_D(x)] dx \quad (16)$$

که در روابط فوق:

$$P_D(x) = \text{تابع توزیع چگالی احتمال نیاز}$$

$$P_D(x) = \text{تابع توزیع تجمعی نیاز}$$

$$P_C(x) = \text{تابع توزیع چگالی احتمال ظرفیت}$$

$$P_C(x) = \text{تابع توزیع تجمعی ظرفیت}$$

با انتگرال گیری عددی از روابط ۱۵ و ۱۶ به کمک

ماشین های حسابگر الکترونیک می توان با تقریب خوب احتمال

خرابی را برای متغیرهایی با هر نوع تابع توزیع احتمال، به

دست آورد.

روشن است که احتمال عملکرد ایمن، که با R یا P_s

نمایش داده می شود، مساوی یک منهای احتمال خرابی است.

$$R = P_s = 1 - P_f \quad (17)$$

به احتمال عملکرد ایمن، قابلیت اعتماد^۱ اطلاق می شود.

مثال ۱

ضریب ایمنی مرکزی، متعارف، و احتمال خرابی مدل

به نمایش درآمده در شکل ۶ را اگر پارامترهای توزیع هنجاری

آن $\bar{C}=1750, \sigma_C=300$ کیلوپاسکال و $\bar{D}=1000, \sigma_D=150$

* کتاب مرجع شماره [۶] معرفی نسبتاً "کاملی از توابع توزیع احتمال متداول در مهندسی عمران به عمل آورده است.

حل:

به کمک داده‌های فوق هیستوگرام تغییرات ظرفیت، و منحنی توزیع چگالی احتمال آن را ترسیم می‌کنیم.
 تابع توزیع احتمال به سبب تمایل منحنی به یک سمت لوگ هنجار به نظر می‌رسد. این تخمین را می‌توان به روشهای آماری تحقیق کرد، ولی در اینجا با همین فرض به ادامه حل مثال می‌پردازیم:

$$\bar{C} = 96.5 \text{ ton}^* , \quad \sigma_c = 2.7 \text{ ton}^*$$

(ضریب ایمنی مرکزی)

$$FS_o = \frac{\bar{C}}{D} = \frac{96.5}{50} = 1.93$$

$$\rho_D = \frac{\sigma_D}{D} = \frac{1}{50} = 0.020 \text{ (ضرایب پراکندگی)}$$

$$\rho_C = \frac{\sigma_D}{\bar{C}} = \frac{2.7}{96.5} = 0.028$$

شاخص قابلیت اعتماد را با استفاده از رابطه شماره ۱۲ محاسبه می‌کنیم.

$$\beta = \frac{\ln \left[\frac{96.5}{50} \sqrt{\frac{1+0.02^2}{1+0.028^2}} \right]}{\sqrt{\ln(1+0.02^2) (1+0.028^2)}} = 1.91 < 2.5$$

(در حدودی است که با تقریب خوب می‌توان از جدول توزیع هنجار استفاده کرد)

با استفاده از جدول شماره ۱ خواهیم داشت:

$$R = \phi(1.91) = 0.97193$$

چنانکه خود می‌توانید از این بحث نتیجه گیری کنید برای به دست آوردن قابلیت اعتماد لازم است مراحل زیر طی شود [مرجع ۱]:
 الف) مرزبندی روشن بین ضوابط موفقیت و خرابی طرح مورد نظر.
 ب) انتخاب یک مدل قطعی که متغیر اصلی را به ضابطه موفقیت یا خرابی مربوط سازد.
 ج) تشخیص عدم قطعیتها در متغیر اصلی.
 د) به دست آوردن توابع توزیع احتمال و گشتاورهای آماری متغیر اصلی.

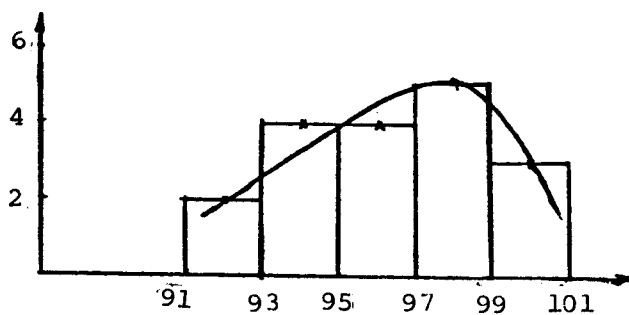
وقتی که مراحل فوق پشت سر گذاشته شد، می‌توان به تحلیل‌های لازم برای به دست آوردن قابلیت اعتماد پرداخت.

مثال ۲

میانگین باروارد بریک پی (نیاز) مساوی ۵۰ تن و انحراف معیار آن یک تن است. مقادیر محاسبه شده برای ظرفیت بر اساس مقاومت برشی زهکش نشده بر حسب تن از داده های زیر به دست می‌آید.

- 95.0, 93.7, 100.0, 95.3, 99.4, 94.6, 7, 100.1
- 97.5, 94.4, 95.3, 97.4, 100.1, 99.2, 98.6, 95.6
- 91.4, 97.8, 98.8, 91.2

ضرایب ایمنی مرکزی و احتمال خرابی پی را با فرض بهترین تابع توزیع احتمال برای ظرفیت به دست آورید.

شکل ۲- نمایش ترسیمی اطلاعات مثال ۲

ب) اغلب ماشین های حساب مهندسی شاخصهای آماری مانند میانگین و انحراف معیار را مستقیماً "به وسیله برنامه های داخلی خود محاسبه می‌کنند، که در حل این مثال از چنین ماشین حسابی استفاده شده است.

نیست [مرجع ۵].

در یک جمعیت آماری که از اعضای مشابه تشکیل یافته است به کمک تعریف قابلیت اعتماد به صورت تابعی نزولی از زمان، می توان تعداد موارد خرابی را بر حسب زمان به صورت یک منحنی به نمایش درآورد. اگر آهنگ خرابی لحظه ای^۲ را با $\lambda(t)$ نشان دهیم، که بیانگر احتمال خرابی یک وسیله در لحظه ای مشخص از عمر خود است، آنگاه می توان اثبات کرد:

$$\lambda(t) = - \frac{1}{R(t)} \frac{dR(t)}{dt} \quad (21)$$

می دانیم که $\frac{dR(t)}{dt}$ بیانگر شیب منحنی قابلیت اعتماد در زمان t است. رابطه شماره ۲۱ را می توان به شکل زیر نوشت:

$$\lambda(t) dt = - \frac{dR(t)}{R(t)} \quad (21)$$

حال اگر از دو طرف تساوی بین زمانهای t و t انتگرال گیری کنیم، خواهیم داشت:

$$\ln R(t) = - \int_0^t \lambda(t) dt \quad (22)$$

بنابراین

$$R(t) = \exp \left[- \int_0^t \lambda(t) dt \right] \quad (23)$$

اگر آهنگ خرابیها^۳ یکنواخت و مستقل از زمان باشد آنگاه:

$$R(t) = e^{-\lambda t} \quad (24)$$

در دنباله این بخش کاربرد عملی رابطه بالا را در مواقع بسیار پراهمیتی که آهنگ خرابیها مستقل از زمان است مشاهده خواهید کرد.

مقدار بالا قابلیت اعتماد مدل است بنابراین احتمال خرابی برابر است با:

$$P_f = 1 - 0.97193 = 2.8\%$$

۴- رابطه ایمنی با زمان:

با تعریفی که در بخش اول این مقاله از قابلیت اعتماد به عمل آمد، ملاحظه می شود که قید زمان جزئی از تعریف قابلیت اعتماد است. اگر بخواهیم به این مفهوم کیفی جنبه کمی دهیم، می توان گفت: "احتمال آنکه سیستمی که زمان خرابی آن T است (T خود متغیر است) بتواند عملکرد مطلوب خود را در شرایط محیطی معین تا زمان t همچنان حفظ کند، قابلیت اعتماد آن سیستم نام دارد." به عبارت ریاضی

$$R(t) = \Pr (T > t) \quad (18)$$

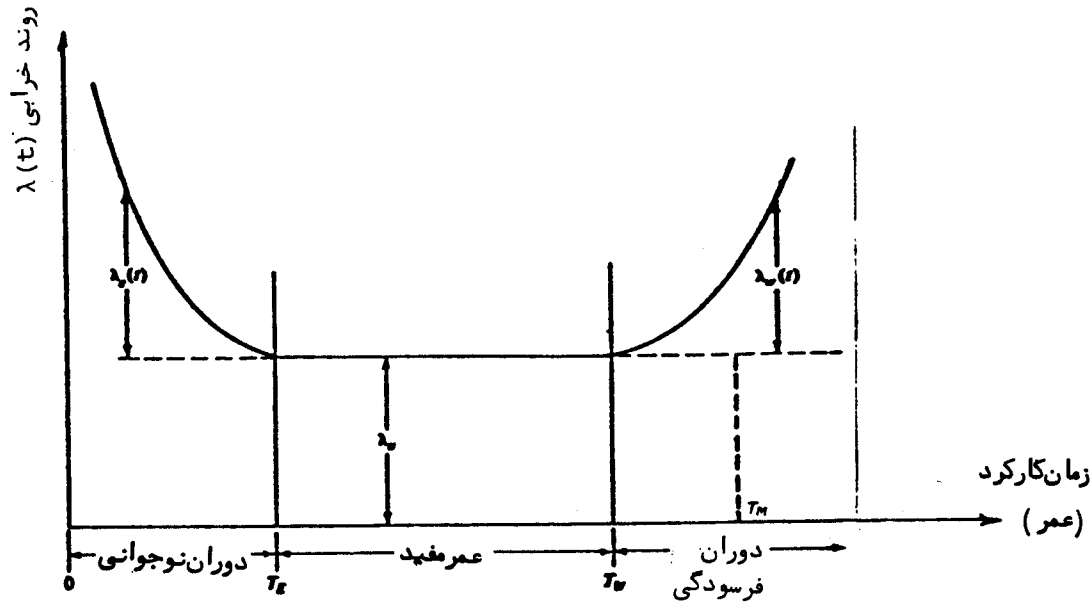
در این تعریف فرض شده است که سیستم در زمان $t=0$ خوب کار می کرده است، علاوه بر این واضح است که هیچ سیستمی نمی تواند تا ابد دچار خرابی نشود. به عبارت دیگر

$$R(0) = 1, \quad R(\infty) = 0 \quad (19)$$

تابع $R(t)$ بین دو حد فوق نمی تواند سیر صعودی داشته باشد. لذا $R(t)$ در بهترین حالت خود ثابت، و عموماً "نزولی" است. می توان اثبات کرد که احتمال عملکرد ایمن یک سیستم در فاصله زمانی t_1, t_2 با عبارت زیر بیان می شود:

$$R_{t_2-t_1} = 1 - R(t_1) + R(t_2) \quad (20)$$

عبارت بالا قابلیت اعتماد سیستم در فاصله زمانی t_1, t_2 نیست زیرا که ممکن است، قبل از زمان t_1 خرابی اتفاق افتاده باشد متغیر $R_{t_2-t_1}$ در حقیقت تنها یک احتمال پیشاپیش^۱ است که سیستم در فاصله زمانی مشخص از کار نیفتد، که با احتمال مطلق عملکرد ایمن سیستم در فاصله زمانی t_1, t_2 که همان قابلیت اعتماد $R(t_2)$ است، دارای مفهوم مشترک

شکل ۸ - منحنی آهنگ خرابیها برحسب عمر سیستم (شماتیک) [۵]

این خرابیها را به هیچ وجه نمی توان از قبل پیش بینی کرد .

وقتی که سیستم به عمر T_W رسید بالا رفتن میزان خرابیها دوباره مشاهده می شود . این خرابیها نتیجه فرسودگی اجزاء سیستم و نزدیک شدن آن به عمر تعیین شده خود است . از اکثریت نمونه ها که تا این مرحله جان سالم به در بردمانند نیمی در فاصله زمانی نسبتاً کوتاه T_M و T_W دچار خرابی می شوند ، که T_M زمان متوسط فرسودگی^۴ و یا^۵ عمر متوسط^۵ جمعیت مورد نظر است .

برای مثال یک راه اصلی به طول ۳۰۰ کیلو متر را در نظر بگیرید . اگر هر کیلو متر از راه را یک نمونه فرض کنیم ، تعداد ۳۰۰ نمونه برای مطالعه در اختیار داریم . تجربه نشان می دهد که عمر متوسط یک روسازی که خوب ساخته شده باشد در حدود ۱۵ سال است . اینه راه مانند پلها ، آبروها و دیوارهای حائل برای عمر متوسط طولانی تری طراحی می شوند . اما تقریباً همیشه در یکی دو سال اولی که راه زیر بار ترافیک و شرایط جوی گوناگون قرار می گیرد ، خرابیهای زیادی در

یک نمونه بزرگ از موارد همسان را در نظر بگیرید که در زمان $T=0$ تحت بهره برداری قرار گرفته اند .

بنابراین متغیر T بیانگر عمر بهره برداری از هر نمونه است . شکل ۸ ، آهنگ خرابیهای لحظه ای را برحسب زمان T به نمایش در آورده است .

چنانکه در شکل ملاحظه می شود ، جمعیت مورد بررسی در دوره اول عمر ، آهنگ خرابی بالایی از خود به نمایش می گذارد . این روند به سرعت روبه کاهش می رود تا در زمان T_E حدوداً ثابت می شود . دوره زمانی T_E را دوره نوجوانی^۱ و یا دوره ظهور معایب^۲ می نامند . خرابیها در این دوره اغلب به علت طراحی غلط و یا ضعف در ساخت بروز می کنند . در زمان T_E به علت اینکه تمام عناصر معیوب دچار خرابی شده اند ، تثبیت آهنگ خرابیها مشاهده می شود . به این دوره زمانی از عملکرد سیستم ، "عمر مفید"^۳ اطلاق می شود ، زیرا که بهترین بهره برداری را از سیستم در طی این دوره می توان به انجام رساند . خرابیهایی که در طی دوره بروز می کنند طبیعتی اتفاقی ، غیر مترقبه ، و فاجعه آمیز دارند .

1- Early Life Period

2- Debugging Period

3- Useful Life

4- Mean Wear-out Life

5- Mean Life

بهسازی، نگهداری^۱ در دوران فرسودگی و انجام ارزیابیهای ادواری از ساختمانها پلها، سدها و کانالهای قدیمی کاری است که تنها گروهی از مهندسان با تجربه، که در مورد نوع خاصی از مصالح یا ابنیه تخصص دارند، به صورت کارشناسی به آن می پردازند.

عمر مفید دوره ای است که در طی آن آهنگ خرابیها ثابت باقی می ماند (شکل ۸). در این دوره رابطه شماره ۲۴ صدق می کند.

$$R(t) = e^{-\lambda t} \quad (24)$$

اگر زمان متوسط تا اولین خرابی^۲ یک سیستم را با \bar{T} نشان دهیم می توان اثبات کرد [مرجع ۵]:

$$\bar{T} = \text{MTTF} = - \int_0^{\infty} t \frac{dR(t)}{dt} dt \quad (25)$$

با انتگرال گیری جزء به جزء از عبارت بالا و قرار دادن $R(0) = 1, R(\infty) = 0$ در عبارت به دست آمده می توان نوشت:

$$\bar{T} = \int_0^{\infty} R(t) dt = \int_0^{\infty} \left\{ \exp \left[- \int_0^t \lambda(\tau) d\tau \right] \right\} dt \quad (26)$$

در طی عمر مفید، رابطه بالا به صورت زیر در می آید:

$$\bar{T} = \text{MTTF} = \int_0^{\infty} e^{-\lambda t} dt = \frac{1}{\lambda} \quad (27)$$

چنانکه مشاهده می شود در دوره^۳ عمر مفید، احتساب فاکتورهای ایمنی، بسیار ساده تر از بقیه دوره های عمر سیستم است. در اینجا اهمیت جدا کردن دورانهای نوجوانی و فرسودگی، از محاسبات ایمنی در طی عمر مفید مشخص می شود. به همین دلیل است که در طی بخش قبل تئوری قابلیت اعتماد به صورت مستقل از زمان معرفی شد.

به طور کلی می توان گفت که درجه ایمنی سیستمها تابعی از زمان است، ولی همیشه مقطعی از زمان وجود دارد که احتمال

کیلومترهای مختلف آن بروز می کند. بسیاری از نقاط روسازی دچار ترکهای شدید، چاله و آب بردگی می شود. بعضی از پایه های پلها آبشسته می شوند و برخی آبروها سرریز می کنند. دلیل این خرابیها، خطاهای طراحی، استفاده از مصالح پایین تراز استاندارد، و یا روشهای اجرایی نادرست در نقاط مختلف راه است. تعمیر و بازسازی این مناطق، آهنگ خرابیها را تا حد قابل ملاحظه ای پایین می آورد به طوری که با استفاده از روشهای ادواری نگهداری راه، تا سالها می توان از آن بهترین بهره برداری را به عمل آورد. تنهائیس از گذشت عمر مفیدی در حدود ۱۰ سال است که دو باره میزان خرابیها افزایش می یابد و تعمیرات اساسی و یا بهسازی راه را ایجاب می کند.

یک بررسی همه جانبه قابلیت اعتماد باید تمام دوره های سه گانه سیستم را در نظر داشته باشد. ولی در مورد سیستمهای نسبتاً قابل اعتماد*، دوره ظهور معایب را می توان تا حد مطلوب کاهش داد و یا حتی به صفر رسانید. این عمل با به کار گیری روشهای صحیح و شناخته شده طراحی، ساخت دقیق همراه با کنترل، و مونتاژ صحیح، قابل انجام است. استفاده از روشهای موثر عیب یابی در هر یک از مراحل فوق و دست آخر آزمایش سیستم در تحت شرایط مشابه با بهره برداری، لازمه هر نوع برنامه ای از این نوع است. چنین سیستمی اگر بهره برداری درست از آن به عمل آید، در طی دوران عمر مفید خود دچار بروز فرسودگی نخواهد شد.

بررسی ایمنی دوران فرسودگی، خصوصاً برای سیستمهایی که دارای عمر طولانی اند، ضرورت کامل دارد. این بررسیها به تنظیم برنامه های نگهداری^۱ و جلوگیری از تاثیر پدیده فرسودگی در هنگام بهره برداری، که گاه خسارتهای فراوان در بردارد کمک می کنند.

در مهندسی عمران، اغلب با سیستمهایی سروکار داریم که عمر مفید آنها در مقایسه با مصنوعات دیگر بسیار بالاست. با وجود اهمیت مسئله بررسی ایمنی در دوران فرسودگی در این رشته از مهندسی (شاید برخلاف رشته های دیگر مهندسی) انجام این گونه بررسیها کاری کاملاً تخصصی است، و مهندسان طراح به طور روزمره با آن سروکار ندارند. تنظیم روشهای تعمیر

* سیستمهای قابل اعتماد را می توان سیستمهایی دانست که نسبت به پارامترهای موثر در عملکرد آن شناخت و کنترل بهتری وجود دارد. این تعریف مشخصاً از هر جهت نسبی است.

خود ادامه دهد.

۴- استفاده از "یدکهای منتظر"^۲ که بکارگیری مکرر اجزا در یک سیستم امکان آن را فراهم می‌آورند تا با از کار افتادن یک جزء یدکی آن وارد عمل شود و کار سیستم بدون وقفه ادامه یابد.

۵- "نگهداری تعمیر"^۳، که جایگزین ساختن اجزاء از کار افتاده به وسیله عامل نگهداری کننده است، و ضرورتاً بلافاصله انجام نمی‌گیرد.

۶- "نگهداری پیشگیرانه ادواری"^۴، که طی آن قسمت‌هایی از سیستم که در معرض خرابیهای بیشتری قرار دارند حتی اگر در زمان بازبینی ادواری سالم باشند، به عنوان پیشگیری تعویض می‌شوند.

برای تضمین ایمنی می‌توان از ترکیبی بین روشهای فوق استفاده کرد. برای مثال تعمیر یدکهای موازی از کنار افتاده، هنگامی که سیستم باتکیه به اجزاء دیگر به کار خود ادامه می‌دهد، ایمنی را بسیار افزایش خواهد داد. این راه حل، ترکیبی از روشهای ۳ و ۵ است.

به کارگیری روشهای ۱ و ۲، بسته به سطح تکنولوژی، با محدودیتهایی روبه روست. چهار روش دیگر در اغلب موارد اجازه می‌دهند که ایمنی سیستم را تا حدود زیادی بالا ببریم ولی این روشها نیز در اثر محدودیتهایی مانند وزن، حجم، و قیمت همیشه کارآیی ندارند. وظیفه مهندس آن است که با توجه به تمام محدودیتهای وزنی، حجمی، هزینه ای و غیره ایمنی طرح را به بیشینه ممکن برساند، و یا برعکس، برای رسیدن به یک تراز ایمنی مشخص وزن، حجم، یا هزینه را کمینه کند.

در طراحی همیشه ممکن است حالتی پیش آید که اجزاء طرح به صورت سری^۵ در آیند. در این صورت با خرابی یک جزء، دیگر اجزاء نیز به صورت زنجیره‌ای از کار می‌افتند. بنابراین قابلیت اعتماد یک سری کوچکتر از قابلیت اعتماد ضعیف ترین جزء آن است. اگر قابلیت اعتماد سیستم را با R_S نمایش دهیم:

$$R_S = R_1 R_2 \dots R_n = \prod_{i=1}^n R_i \quad 28$$

1- Parallel Redundancy

3- Repair Maintenance

5- Series

خرابی و قابلیت اعتماد در طی این مدت ثابت است. به طور مثال دلیلی وجود ندارد که قابلیت اعتماد ساختمانی مسکونی که ۳ سال از عمر آن می‌گذرد و یابلی بیتی که ۶ سال از آن بهره‌برداری شده است، از روز اول کمتر باشد (گرچه ممکن است قابلیت اعتماد پیل یا ساختمان از اول پایین بوده باشد). این مقطع زمانی عمر مفید نام دارد.

آیین نامه‌های طراحی نیز اغلب عمر مفید را حوزه تجزیه و تحلیل‌های قابلیت اعتماد قرار داده‌اند. در منطق این آیین نامه‌ها، با دستورالعمل‌های اجرائی و کنترل کیفی می‌توان از خرابیهای زود هنگام جلوگیری به عمل آورد. همچنین با تدابیر فنی و توجه به قسمت‌هایی از طرح که بالقوه امکان خرابیهای زنجیره‌ای در آنها وجود دارد، می‌توان فرارسیدن زمان فرسودگی را به تعویق انداخت و عمر مفید حداقلی را تضمین کرد. به این ترتیب بررسی‌های قابلیت اعتماد، در طول این عمر مفید کافی به نظر می‌رسد.

بنابراین، عدم اشاره صریح آیین نامه‌های طراحی به مسئله زمان، به عنوان عاملی موثر در ایمنی سیستم، نباید ما را از فرض‌های به عمل آمده در تهیه این مدارک، و سازگاری این فرض‌ها با مفهوم ایمنی مطرح شده در این آیین نامه‌ها غافل کند.

۵- بالا بردن ایمنی سیستمها:

زمانی که مشخصات عوامل موثر در ایمنی یک سیستم و همبستگی بین آنها شناخته شد، وظیفه بعدی مهندسی که با تجزیه و تحلیل ایمنی سروکار دارد، پیدا کردن بهترین روش برای بالا بردن قابلیت اعتماد است. مهمترین روشهای عمومی افزایش قابلیت اعتماد را می‌توان به ترتیب زیر برشمرد:

۱- کاهش پیچیدگی سیستم تا میزانی که هنوز کارآیی قابل انتظار خود را حفظ کند. اجزاء غیر ضروری و ترکیبات پیچیده، نالازم، تنها امکان خرابی را افزایش می‌دهد.

۲- بالا بردن قابلیت اعتماد قسمت‌های تشکیل دهنده سیستم

۳- استفاده از "یدکهای موازی"^۱ که سیستم را قادر می‌سازد در صورت از کار افتادن جزئی از آن، وظیفه جزء از کار افتاده را بر دوش قسمت‌های دیگر بگذارد و به عملکرد

2- Standby Redundancy

4- Periodic Preventive Maintenance

۲ اثر تکرار اجزاء موازی را بر روی ایمنی به نمایش می‌گذارد. قابلیت اعتماد یک جزء تکرار شده ۸۰ و ۹۰ و ۹۵ و ۹۹ درصد در نظر گرفته شده است.

۶ - نتیجه گیری

طی این مقاله به طرز ساده با مفاهیم احتمال خرابی و ضریب ایمنی آشنا شدیم، منشاء بسیاری از پیچیدگی‌ها آن است که مهندسان سعی دارند بین این دو مفهوم ارتباط برقرار کنند و یکی را از دیگری به دست آورند. این کار در اصل اشتباه است، زیرا که عبارت احتمال خرابی در بردارنده مفهوم استفاده از احتمالات در مهندسی است، در صورتی که عبارت ضریب ایمنی حتی اگر ظاهراً "به وسیله مقادیر آماری تعیین شده باشد، در اصل یک مقدار قطعی است و محصول نقطه نظر تعیین اندیشانه در مهندسی است.

ولی چنانکه قبلاً "نیز مطرح شد یکی از موارد استفاده مهم تئوری‌هایی که در این مقاله بیان شده‌اند دستیابی به روشی سیستماتیک برای تعیین ضرایب ایمنی مناسب، برای یک رشته مسائل مشابه است. استفاده از تئوری قابلیت اعتماد در تعیین ضرایب ایمنی، مغایرتی با مطالب کلی که در باره عدم ارتباط صریح بین ضرایب ایمنی و احتمال خرابی بیان شده ندارد. باید توجه داشت، که در تعیین ضرایب ایمنی با استفاده از تئوری قابلیت اعتماد، همیشه حالت خیلی خاصی را که توابع توزیع احتمال ظرفیت و نیاز، مشخص باشند و پراکندگی آنها نیز کاملاً معلوم باشد در نظر می‌گیریم. در این حالت است که، با ایجاد تغییرات عددی در پارامترهای موثر به وسیله ماشین‌های حساب قابل برنامه ریزی یا حسابگرهای الکترونیک،

قابلیت اعتماد اجزاء سیستم اند. R_1, R_2, \dots, R_n در سیستمی که چند عضو به طور همزمان انجام وظیفه مشترکی را به عهده دارند، قابلیت اعتماد به مقدار قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌یابد. در این سیستم‌ها که سیستم موازی نامیده می‌شوند، باید چندین جزء از کار بیفتد تا کار سیستم متوقف شود. اگر قابلیت اعتماد یک سیستم موازی را با R_p نمایش دهیم آنگاه:

$$R_p = 1 - \prod_{i=1}^n (1 - R_i) \quad (29)$$

R_i ، قابلیت اعتماد هر یک از اجزاء سیستم است.

در مورد قسمت‌هایی که عملکرد این آنها در کارکرد سیستم از اهمیت زیادی برخوردار است، و در ضمن تعمیر یا جایگزینی آنها مشکل و یا غیر ممکن است به کارگیری اجزاء موازی می‌تواند بسیار مفید واقع شود. برای مثال در مورد پیرومترهایی که در بدنه یک سد خاکی کارگزارده می‌شوند تافشارهای تراوشی را پس از پر شدن ثبت کنند، همیشه احتمال خرابی دستگاهی که در زیر خروارها خاک مدفون شده است، وجود دارد. به علت اطلاعات بسیار مفیدی که این دستگاهها در اختیار می‌گذارد، ایمنی آنها از اهمیت زیادی برخوردار است. در این مورد به کارگیری ۳ دستگاه موازی با قابلیت اعتماد ۸۰ درصد بهتر از یک دستگاه با قابلیت اعتماد ۹۹ درصد است (جدول ۲). استفاده از دستگاههای با قابلیت اعتماد پایین، به معنی بی‌دقتی در ساخت و نصب آنها نیست، چه استفاده از دستگاهی با قابلیت اعتماد خیلی بالا ممکن است از نظر فنی و یا اقتصادی امکان پذیر نباشد. جدول شماره

دفعات تکرار	1	2	3	4
قابلیت اعتماد (%)	80	96.0	99.2	99.84
	90	99.0	99.9	99.99
	75	99.75	99.975	99.999
	99	99.99	99.9999	-

جدول شماره ۲ - اثر تکرار های موازی بر روی قابلیت اعتماد

امکان برقراری ارتباط بین مقادیر عددی ضریب ایمنی و احتمال خرابی به وجود می آید. شکل ۹، نتیجه برقراری چنین ارتباطی را در موردی که تابع ظرفیت هنجار است و تابع نیاز از قانون کرانه حدی نوع II تبعیت می کند برای ضرایب پراکندگی مشخصی، به نمایش گذارده است. چنین منحنیهایی برای آیین نامه نویسان، مهندسان بی تجربه که غالباً "در انتخاب ضریب ایمنی شم کافی ندارند، و در مواقعی که طرحهای نو و بدون سابقه تجربی کافی مطرح می شوند از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. نمونه دیگری از همین منحنیها برای مواقعی که ظرفیت و نیاز هر دو هنجار باشند در شکل ۳ به نمایش درآمده بود.

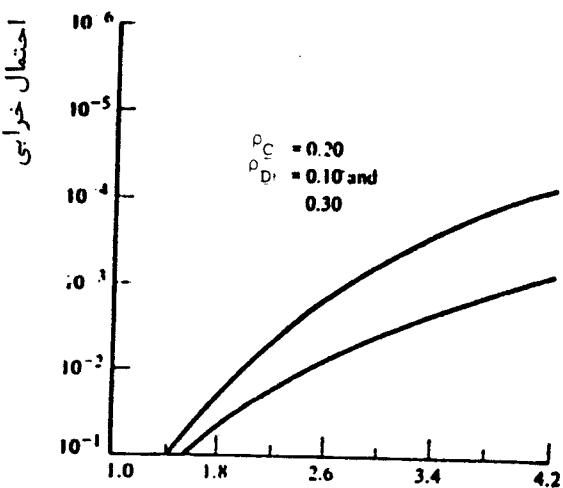
قبل از خاتمه بحث لازم است به این نکته اشاره کنیم که، برای به دست آوردن مفهوم آماری مفیدی از ایمنی طرح، مهندس باید قبلاً "تعریف روشنی از آنچه خرابی نامیده می شود، در دست داشته باشد. در طول بحث چنانکه شایسته این مطالب بود بدان پرداخته نشد، ولی ارائه تعریف دقیق و، روشنی از خرابی برای بازگذاریهای مختلف، مـوارد استفاده های خاص شرایط جوی گوناگون و مسائلی با طبیعتهای متفاوت، یکی از مشکل ترین مراحل تعیین قابلیت اعتماد می باشد و مستلزم تلاشها و برنامه ریزیهای فراوان است. به هر حال

تنها کسی که معلومات کافی و بصیرت لازم را برای ارائه چنین تعاریفی در اختیار دارد، عنصر کلیدی به نام مهندس با تجربه است. حتی بسیاری از ضوابطی که همه روزه در کار، مورد استفاده قرار می گیرند و تثبیت شده به نظر می رسند در حقیقت تعاریفی نارسا هستند و دارای مرزهای مخدوش اند. برای مثال، لایه اساس یک راه را اگر I_p آن از ۵ بیشتر باشد محکوم به خرابی می دانند، ولی مقادیر کمتر از ۵ قابل قبول اند. این تعریف از خرابی، یک مرز بندی قرار دادی است که به هیچ وجه قابل توجیه نیست.

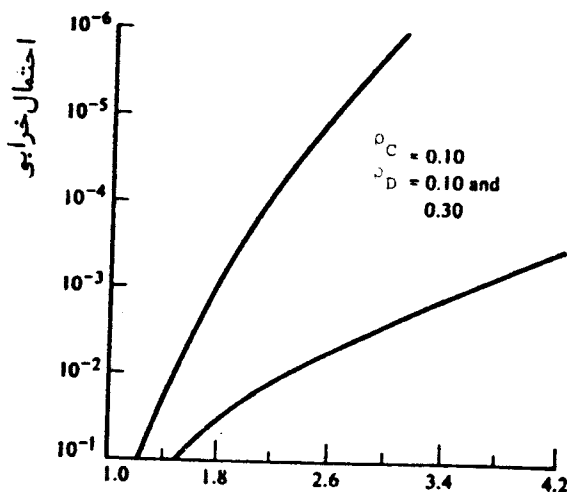
باید توجه داشت که مقادیر عددی به دست آمده از یک تحلیل قابلیت اعتماد نمی تواند از مدل قطعی زیر بنای آن، و پارامترهای آماری که از مجموعه اطلاعات به دست آمده است، دقت بهتری داشته باشد.

مسائل مهندسی کلا "در رابطه با تحلیل قابلیت اعتماد به یک طیف تقسیم می شوند. در یک طرف طیف مسائلی قرار دارند که تجربه عملی کافی، و ضرایب ایمنی متناسب، که کارآیی آنها بکرات به اثبات رسیده، از قبل موجود اند. تحلیل قابلیت اعتماد در این حالات اطلاعات اضافی چندانی به دست نمی دهد.

مسئله طرح سازه های فلزی متداول تحت بارهای

$$FS = \frac{\text{میانگین ظرفیت}}{\text{میانگین نیاز}} = \frac{\bar{R}}{\bar{S}}$$

$$FS = \frac{\text{میانگین ظرفیت}}{\text{میانگین نیاز}} = \frac{\bar{R}}{\bar{S}}$$

شکل ۹ - احتمال خرابی - ضریب ایمنی (ظرفیت هنجار - نیاز، کرانه حدی نوع II) [مرجع ۲]

(۱) شاخص خمیری (Plasticity Index)

طرح بادقت خوبی مشخص شده‌اند ولی اطلاعات تجربی کافی از طرحهای مشابه قبلی، در دسترس نیست طرح شیروانیهای خاکی در مناطقی که چنین ابنیه‌ای سابقه قبلی ندارند، ولی خواص خاک از طریق آزمایش به دقت قابل دستیابی است، از این قبیل مسائل است. در این مورد می‌توان با تحلیل قابلیت اعتماد، ضریب ایمنی متناسب و هماهنگ با موارد مشابه، برای طراحی تعیین کرد.

به هر حال حتی اگر نتایج عددی به دست آمده از تحلیل قابلیت اعتماد یک سیستم، مورد تردید قرار گیرند، صرف انجام چنین تحلیلی و فرمول بندیهای دقیق و مفصلی که لازمه آن است به درک تاثیر هر یک از عوامل در ایمنی کل و به دست آوردن تصویری روشن تر از احتمال خرابی کمک شایانی خواهد کرد.

عادی در این رده قرار می‌گیرد. در طرف دیگر طیف، مسائلی قرار دارند که تجربه مستقیم در مورد آنها بسیار کم است، علاوه بر این، عوامل ناشناخته بسیاری نیز در مسئله دخیل‌اند و تردید بر روشهای محاسباتی سایه افکنده است. در این گونه مسائل، دستیابی به قابلیت اعتماد واقعی بسیار مشکل است، و احتمال خرابی بالاست. مسئله پایداری شیروانیهای خاکی در رسهای نرم از این گروه مسائل است. کاربرد تئوریهای قابلیت اعتماد در این موارد به شدت محدود می‌شود.

با این حال، بین این دو حالت حدی مسائلی قرار دارند که تئوری قابلیت اعتماد در مورد آنها بالقوه دارای کاربرد زیادی است. در این گونه مسائل، رفتار عوامل موثر در

فهرست منابع:

- 1) Whitman, Robert V., "Evaluating Calculated Risk In Geotechnical Engineering", Journal of Geotechnical Engineering Division, ASCE, Vol. 110 No.2 FEB. 1984, P.P.145-183.
- 2) Hart, Gary C., " Uncertainty Analysis , Loads, and Safety In Structural Engineering", Prentice-Hall, 1982, P.P.104-134.
- 3) Magnan, Jean P. "Les methodes Statistiques et Probabilistes en mécanique des sols", Bulletin de liaison, de l'ecole nationale des Ponts et Chaussées, Decembre 1982, P.P. 131-136.
- 4) Lee, I.K., et. al "Geotechnical Engineering", Pitman Publishing Inc., 1983, P.P. 84-89.
- 5) Smith, O.S. "Introduction to Reliability in Design", Mc Graw-Hill Book Co., Inc., 1976.
- 6) Benjamin, J.R., and Cornell, C.A., "Probability, Statistics and Decision for Civil Engineers", Mc Graw-Hill Book Co., Inc., N.Y. 1970.